

Rapport

Datum: 4 augustus 2006
Rapportnummer: 2006/267

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport hem in reactie op zijn verzoek van 30 januari 2005 om het woon- of werkadres van een arts (tegen wie hij een tuchtzaak wil aanspannen) te achterhalen, heeft meegedeeld dat het niet mogelijk was hem die informatie te verschaffen.

Gezien het grote belang dat de Nationale ombudsman toekent aan een adequate interne klachtbehandeling heeft hij besloten zijn onderzoek ambtshalve uit te breiden naar de wijze waarop de klacht van verzoeker intern is behandeld. De desbetreffende gedraging is als volgt geformuleerd:

De wijze waarop het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport verzoekers klacht van 12 maart 2005 heeft behandeld.

Beoordeling

Algemeen

I. Ten aanzien van het verstrekken van de adresgegevens

Bevindingen

1. Verzoeker diende op 24 oktober 2004 een klacht in tegen een arts (verder: X) bij het Regionaal Tuchtcollege in Den Haag.
2. Bij brief van 17 december 2004 liet het Regionaal Tuchtcollege verzoeker weten dat niet kon worden achterhaald waar X woonde of werkte. Gelet daarop werd verzoeker verzocht het Regionaal Tuchtcollege binnen drie weken op de hoogte te stellen van het feit waar X werkte.
3. Verzoeker reageerde in een brief van 19 december 2004 op de brief van 17 december 2004 en deelde daarbij mee dat hij bijna twee maanden na het indienen van zijn klacht tegen X bericht kreeg van het Regionaal Tuchtcollege met de mededeling dat niet kon worden achterhaald waar X woonde of werkte. Verzoeker verzocht het Regionaal Tuchtcollege hem op de hoogte te stellen van hetgeen was gedaan om het adres van X te achterhalen. Daarbij wilde hij tevens weten of bij de oude werkgever van X of bij de Inspecteur van de Gezondheidszorg was nagegaan of de twee laatstgenoemden over het adres van X beschikten. Ook wees verzoeker het Regionaal Tuchtcollege op de mogelijkheden bij de gemeente om de adresgegevens van X te achterhalen.
4. Het Regionaal Tuchtcollege reageerde bij brief van 20 januari 2005 op verzoekers brief van 19 december 2004 en deelde onder meer het volgende mee:

“treft u bijgaand ter kennisneming een kopie van de brief van 29 november 2004 van het (voormalig werkgever van X; N.o.) aan, naar de inhoud waarvan ik U korthedshalve verwijs. Via het BIG-register ontving ik op 13 januari jl. bericht naar aanleiding van een verzoek of (X; N.o.) is ingeschreven in het BIG-register, bericht dat ene (...) is ingeschreven, waarbij geen specialisme is aangetekend. Adresgegevens of werkgegevens kan ik via het BIG-register helaas niet achterhalen, aangezien de geboortedatum van de betreffende arts mij niet bekend is. Zonder nadere gegevens kan Uw klacht derhalve niet in behandeling worden genomen.”

Verder wees het Regionaal Tuchtcollege verzoeker op een aantal bepalingen uit de Wet Beroepen in de Individuele Gezondheidszorg en het Tuchtrechtbesluit waarin werd vermeld dat het klaagschrift voldoende gegevens diende te bevatten. Verzoeker werd in de gelegenheid gesteld binnen drie weken alsnog het werk- en/of woonadres van X aan het Regionaal Tuchtcollege te overhandigen. Indien dit niet mogelijk was zou, zo liet het Regionaal Tuchtcollege weten, verzoekers zaak zonder aanwezigheid van partijen in de raadkamer worden behandeld, waarna hij de beslissing zou ontvangen.

5. Bij brief van 30 januari 2005 wendde verzoeker zich vervolgens tot het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS), legde uit dat hij een klacht had ingediend bij het Regionaal Tuchtcollege en dat hem was verzocht de adresgegevens van X te verstrekken. Verzoeker verzocht het Ministerie van VWS hem te berichten of het ministerie hem behulpzaam kon zijn bij het achterhalen van de adresgegevens van X dan wel hem van advies kon dienen wat verzoeker nog meer kon doen om achter de gegevens te komen.

6. Op 16 februari 2005 bevestigde het Ministerie van VWS de ontvangst van verzoekers brief van 30 januari 2005. Aangezien een medewerkster van het Ministerie van VWS verzoeker telefonisch niet kon bereiken, werd hem verzocht zelf telefonisch contact met het ministerie op te nemen.

7. In reactie daarop deelde verzoeker in een brief van 20 februari 2005 aan het Ministerie van VWS gemotiveerd mee dat hij graag schriftelijk wilde communiceren.

8. Daarop liet de minister van VWS bij brief van 7 maart 2005 weten dat het niet mogelijk was om achter de verblijfplaats van X te komen.

9. Voor verzoeker vormde de mededeling bedoeld onder 1.8. aanleiding zich bij brief van 12 maart 2005 tot de Nationale ombudsman te wenden. De Nationale ombudsman zond de klacht op 30 mei 2005 desgevraagd door naar het Ministerie van VWS om het ministerie in de gelegenheid te stellen de klacht te behandelen met inachtneming van hoofdstuk 9 van de Algemene wet bestuursrecht. Verzoeker wendde zich bij brief van 10 juli 2005 opnieuw tot de Nationale ombudsman en liet daarbij weten dat de minister van VWS nog niet had gereageerd op de klacht. Deze informatie vormde voor de Nationale ombudsman aanleiding op 28 juli 2005 onderzoek in te stellen.

10. Namens de minister van VWS liet het hoofd van het BIG-register verzoeker bij brief van 8 september 2005 het volgende weten:

“...U hebt een klacht tegen mij ingediend bij de Nationale ombudsman. De klacht betreft het niet verstrekken van de adresgegevens van een in het BIG-register ingeschreven arts. In het kader daarvan deel ik u het volgende mee.

Ik heb het BIG-register gevraagd om de in het register ingeschreven arts tegen wie u een tuchtrechtelijke klacht hebt ingediend bij het Regionale Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Den Haag, te benaderen in verband met de verstrekking van diens adresgegevens.

Op 30 augustus 2005 heeft de jurist van het BIG-register telefonisch contact opgenomen met de arts. Tijdens het telefoongesprek is duidelijk geworden dat de arts (...), inderdaad de beroepsbeoefenaar is tegen wie u een klacht hebt ingediend. (Uw naam is overigens niet bekend gemaakt aan (X; N.o.)) Daarop is aan (X; N.o.) gevraagd of hij toestemming gaf voor verstrekking van zijn woonadresgegevens aan u danwel aan het betrokken regionale tuchtcollege. (X; N.o.) heeft geweigerd die toestemming te verlenen.

Momenteel is (X; N.o.) op vakantie en niet bereikbaar. Zodra hij weer bereikbaar is zal het BIG-register contact met hem opnemen om te vragen of hij bereid is een postadres te verschaffen ten behoeve van u danwel van het betrokken regionale tuchtcollege. Ik zal u op de hoogte houden van de verdere ontwikkelingen...”

11. Verzoeker reageerde daarop bij brief van 10 september 2005 en vroeg zich onder meer af waarom de medewerker van het BIG-register in het telefoongesprek met X niet meteen had verzocht of laatsgenoemde bereid was een postadres te verschaffen ten behoeve van of hem of ten behoeve van het regionale tuchtcollege.

12. De minister van VWS liet verzoeker in een brief van 16 september 2005 weten dat het BIG-register was verzocht contact op te nemen met X, teneinde hem onder meer te vragen of hij een postadres wenste te verstrekken.

13. In een brief van 27 september 2005 deelde het hoofd van het BIG-register namens de minister van VWS mee dat tijdens een telefoongesprek met X op 26 september 2005 naar voren was gekomen dat X ook geen postadres wilde verstrekken ten behoeve van verzoeker of ten behoeve van het regionale tuchtcollege. Verder werd meegedeeld dat de wet geen mogelijkheden bood om het woonadres, het werkadres of een postadres van X aan verzoeker of aan het Regionale Tuchtcollege te verstrekken.

14. Op 11 oktober 2005 zond de minister van VWS verzoeker een brief en deelde daarbij, voor zover van belang voor dit onderzoek, het volgende mee:

“...Binnen mijn ministerie is veel tijd besteed aan het onderzoeken van de feitelijke en juridische mogelijkheden om aan uw verzoek te voldoen. Ik onderken dat dit lang heeft geduurd, met als gevolg dat brieven niet tijdig zijn beantwoord.

Het resultaat van het onderzoek is dat ik u, zoals u al wist, moet medelen dat ik niet aan uw verzoek kan voldoen. Ik zal toelichten waarom dat zo is.

Op grond van artikel 3 van de Wet Beroepen in de Individuele Gezondheidszorg (Wet BIG; zie Achtergrond onder 1.; N.o.) moeten artsen zijn ingeschreven in het zogeheten BIG-register.

In dit wetsartikel staat tevens vermeld welke gegevens bij inschrijving in het register worden vermeld en wat het doel van het register is. De adresgegevens van een arts worden op grond van de wet geregistreerd in het register.

In de wet staat vervolgens ook vermeld dat bepaald informatie uit het BIG-register kan worden opgevraagd door “een ieder die zulks verlangt” (artikel 12 van de Wet BIG; zie Achtergrond, onder 1; N.o.).

Op het BIG-register is de Wet bescherming persoonsgegevens van toepassing. De informatie die door een ieder, dus ook door u, kan worden opgevraagd is of een arts staat ingeschreven en of er ten aanzien van de arts bepaalde maatregelen of voorwaarden gelden. Het register dient er namelijk toe om te controleren of een arts volledig bevoegd is om zijn beroep uit te oefenen. Persoonlijke gegevens, hieronder vallen zowel privé- als het werkadres, mogen niet verstrekt worden. Van (X; N.o.) is bij het BIG-register overigens alleen een privé-adres bekend en geen werkadres bekend.

(...)

Het BIG-register heeft vervolgens (X; N.o.) benaderd en hem om toestemming gevraagd zijn (werk)adres of een eventueel postadres aan u bekend te maken, daarbij is om uw privacy te beschermen uw naam overigens niet genoemd. (X; N.o.) heeft expliciet geweigerd hiervoor toestemming te geven. Het BIG-register heeft u op 8 en 27 september 2005 schriftelijk ingelicht over de ondernomen acties en het resultaat. (...).

Hiermee zijn de mij ter beschikking staande mogelijkheden uitgeput.

Overigens wijs ik u op het bestaan van openbaar toegankelijke informatie via internet en het Geneeskundig adresboek. Evenwel bericht ik u dat ik deze openbare bronnen voor u heb geraadpleegd, hetgeen helaas niet de gewenste informatie heeft opgeleverd.

Wel kan ik u ter aanvulling nog medelen dat ik momenteel aan het onderzoeken ben of de wet zo kan worden aangepast dat werkadressen standaard in het BIG-register worden opgenomen, waarbij de mogelijkheid wordt onderzocht om dit werkadres van een

beroepsbeoefenaar aan een beperkte kring van belanghebbenden kenbaar te maken, hierbij moet u denken aan het tuchtcollege...”

15. De minister van VWS reageerde bij brief van 13 oktober 2005 op het onderzoek van de Nationale ombudsman. Daarbij liet de minister hetzelfde weten als op 11 oktober 2005 reeds aan verzoeker was meegedeeld. Voorts liet de minister weten dat de uitkomsten van het onderzoek (het onderzoek of de wet kon worden aangepast dat werkadressen standaard in het BIG-register worden opgenomen, waarbij de mogelijkheid werd onderzocht om dit werkadres van een beroepsbeoefenaar aan een beperkte kring van belanghebbenden kenbaar te maken; N.o.), nog niet vaststonden.

16. In een brief van 16 oktober 2005 aan de minister van VWS reageerde verzoeker op de aan hem gerichte brief van de minister van 11 oktober 2005. Daarbij liet hij het volgende weten:

“...er zijn veel personen bij uw Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport met deze zaak bezig geweest maar niemand kreeg echt grip op de zaak. Ze werkten langs elkaar heen en namen de zaak niet echt serieus, terwijl er juist in deze omstandigheden de zaak goed moeten duiken. Men had alles tot de bodem moeten onderzoeken en uitvinden hoe ik toch aan het werkadres of een aparte postbusnummer ik er achter zou komen om toch een adres te kunnen verstrekken aan het Regionaal Tuchtcollege, zodat de klacht alsnog in behandeling genomen kon worden tegen (X; N.o.), te meer de klacht al zolang stil staat en dat er tot heden niets gebeurd is.

Dat bij u reeds bekend is waar hij zit en dit niet mag worden doorgegeven aan het Regionaal Tuchtcollege alsmede aan mij als klagende.

(...)

Het moet gewoon kunnen in een democratie als Nederland dat een arts gewoon verplicht is een adres te verstrekken - desnoods aan het regionaal tuchtcollege om alsnog een onderzoek in te stellen van zijn/haar gedragingen tegenover een patiënt.

(...)

En het mag ook niet zo zijn dat hij (X; N.o.) vrijuit gaat omdat meneer weigert een adres te verstrekken.

U berichtte mij ook onder andere: wel kan ik u ter aanvulling nog meedelen dat ik momenteel aan het onderzoeken ben of de wet zo kan worden aangepast dat werkadressen standaard in het BIG-register worden opgenomen, waarbij de mogelijkheid wordt onderzocht om dit werkadres van een beroepsbeoefenaar aan een beperkte kring van belanghebbende kenbaar te maken, hierbij moet u denken aan het tuchtcollege.

1. Waarom is dit dan nooit eerder gedaan en waarom nu wel?
2. Ook had ik u verzocht mij een afschrift te verstrekken waarvan vaststaat volgens de regels dat u als werkgever van uw instantie het tuchtcollege en klagende het privé-adres en werkadres van de arts niet mogen verstrekt worden.
3. Is er wel een andere instantie die het wel mogelijk maakt om het adres te verstrekken?
4. Is er ook iemand die ik machtig bijvoorbeeld een advocaat die dat wel mogelijk maakt om de klacht van mij overneem?"

Beoordeling

17. Het motiveringsvereiste houdt in dat het handelen van bestuursorganen feitelijk en logisch wordt gedragen door een kenbare motivering.

18. Nadat het Regionaal Tuchtcollege verzoeker had bericht zijn klacht niet in behandeling te nemen indien hij niet de adresgegevens van X overlegde, wendde verzoeker zich bij brief van 30 januari 2005 tot het Ministerie van VWS met het verzoek hem behulpzaam te zijn. In reactie daarop liet het ministerie hem in een brief van 7 maart 2005 weten dat het niet mogelijk was om achter de verblijfplaats van X te komen. De Nationale ombudsman merkt op dat hieraan geen motivering ten grondslag ligt. Pas in een later stadium, te weten in een brief van 11 oktober 2005 werd verzoeker over de achterliggende reden daarvan geïnformeerd. De Nationale ombudsman acht het niet juist dat verzoeker niet reeds in de brief van 7 maart 2005 over de reden is geïnformeerd waarom het Ministerie van VWS hem niet kon helpen de verblijfplaats van X te achterhalen.

Nu het Ministerie van VWS verzoeker in eerste instantie niet heeft geïnformeerd over de reden waarom het ministerie hem geen adresgegevens van X kon verschaffen, heeft het ministerie in zoverre in strijd gehandeld met het motiveringsvereiste.

19. Vervolgens gaat de Nationale ombudsman in op de vraag of het Ministerie van VWS terecht heeft gesteld dat het niet mogelijk was verzoeker informatie te verschaffen over de adresgegevens van X.

Uit artikel 3, eerste lid, van de Wet beroepen in de individuele gezondheidszorg (verder Wet BIG; zie Achtergrond, onder 1.) komt naar voren dat er een register is waarin betrokkenen die met een bepaald beroep werkzaam zijn in de gezondheidszorg, zich kunnen laten inschrijven. Het tweede lid vermeldt welke gegevens bij de inschrijving in het register worden opgenomen, te weten: de naam, voornaam, geslacht, geboortedatum, nationaliteit en adres van betrokkene. Ook het tijdstip van inschrijving wordt in het register opgenomen.

Het doel van het BIG-register, dat staat omschreven in het vierde lid van artikel 3 Wet BIG, is om te kunnen voldoen aan een verzoek om informatie als bedoeld in artikel 12 van dezelfde wet. Uit artikel 12 blijkt dat aan degene die ingeschreven staat informatie kan worden verstrekt over wat er over hem of haar in het register staat vermeld. Daarnaast wordt aan een ieder die dat verlangt meegedeeld of iemand staat ingeschreven en of er ten aanzien van die persoon, schorsingen, maatregelen of voorwaarden staan geregistreerd.

Artikel 12 bevat een limitatieve opsomming van welke informatie wordt meegedeeld. Nu in deze opsomming niet de privé- en/of werkadresgegevens worden genoemd, kon de minister van VWS in redelijkheid tot het standpunt komen dat deze gegevens ook niet mochten worden verstrekt aan verzoeker. Daarnaast is de Nationale ombudsman ook niet gebleken dat anderszins op basis van de Wet Bescherming Persoonsgegevens de mogelijkheid bestond de adresgegevens te verstrekken.

Gelet daarop kon de minister tot zijn conclusie komen dat hij verzoeker niet behulpzaam kon zijn en is er aldus geen sprake van strijd met het motiveringsvereiste.

20. Wel maakt de Nationale ombudsman van de gelegenheid gebruik te benadrukken dat hij het niet wenselijk acht dat er een situatie kan ontstaan waarin een betrokkene, omdat hij niet over de adresgegevens van bijvoorbeeld een arts beschikt, van de mogelijkheid kan worden afgehouden een tuchtrechtelijke procedure te voeren. De Nationale ombudsman heeft dan ook met instemming kennis genomen van het besluit van de minister van VWS om te onderzoeken of de wet kan worden aangepast zodat werkadressen standaard in het BIG-register worden opgenomen, waarbij de mogelijkheid wordt onderzocht om dit werkadres bijvoorbeeld aan een tuchtcollege te verstrekken.

Dat de minister van VWS ook heeft getracht de arts ertoe te bewegen toestemming te geven zijn adresgegevens aan verzoeker of het tuchtcollege te verstrekken, heeft eveneens de instemming van de Nationale ombudsman.

De onderzochte gedraging is behoorlijk ten aanzien van de klacht dat de minister van VWS heeft meegedeeld dat hij geen adresgegevens kon verstrekken. Ten aanzien van de klacht dat de minister van VWS verzoeker niet in eerste instantie heeft geïnformeerd over de reden waarom de minister geen adresgegevens kon verstrekken, is de onderzochte gedraging niet behoorlijk wegens strijd met het motiveringsvereiste.

II. Ten aanzien van de klachtbehandeling

Bevindingen

1. Zoals hiervóór onder I.9. is beschreven, wendde verzoeker zich bij brief van 12 maart 2005 tot de Nationale ombudsman. Omdat de klacht nog niet overeenkomstig hoofdstuk 9

van de Algemene wet bestuursrecht (Awb; zie Achtergrond, onder 4.) was behandeld, zond de Nationale ombudsman de klacht op 30 mei 2005 desgevraagd door naar het Ministerie van VWS met het verzoek deze te behandelen met in achtneming van de bepaling van hoofdstuk 9 Awb.

2. In een brief van 10 juli 2005 liet verzoeker de Nationale ombudsman weten dat hij nog geen reactie op de klacht had ontvangen. Deze informatie vormde voor de Nationale ombudsman aanleiding op 28 juli 2005 onderzoek in te stellen. Gezien het grote belang dat de Nationale ombudsman toekent aan een adequate interne klachtbehandeling besloot hij op basis van artikel 9:26 Awb (zie Achtergrond, onder 4.) zijn onderzoek ambtshalve uit te breiden naar de wijze waarop de klacht intern was behandeld.

3. Verzoeker had over een andere kwestie in een brief van 25 juni 2005 het Ministerie van VWS verzocht een aantal vragen te beantwoorden. Bij brief van 10 juli 2005 rappelleerde verzoeker het ministerie. Het Ministerie van VWS liet verzoeker bij brief van 29 juli 2005 weten dat zijn brieven van 25 juni 2005 en 10 juli 2005 samen met de brief van de Nationale ombudsman van 30 mei 2005 binnen vier weken zou worden beantwoord. Verzoeker klaagde er in zijn brief van 4 september 2005 aan het Ministerie van VWS over dat deze toezegging niet was nagekomen.

4. Bij brieven van 8, 16 en 27 september 2005 reageerde de minister van VWS op verzoekers klacht en brieven door mee te delen wat de stand van zaken was in het achterhalen van de adresgegevens van X.

5. De minister van VWS zond verzoeker op 11 oktober 2005 een brief waarin hij antwoord gaf op verzoekers vragen en zijn klachten. Daarbij liet de minister onder meer weten:

“Naar aanleiding van diverse brieven, waaronder die van 12 maart en 25 juni 2005, en naar aanleiding van de klachten die u hebt ingediend bij de Nationale ombudsman, deel ik u het volgende mee.

In de eerste plaats bied ik u mijn verontschuldiging aan voor de gehele gang van zaken rondom de beantwoording van uw brieven.

Het feit dat zowel op uw klachtbrief van 12 maart 2005 als op uw brief van 25 juni 2005 nog niet inhoudelijk is gereageerd, betreur ik in hoge mate.”

Vervolgens ging de minister van VWS in op de klacht (zie hiervoor bevindingen onder I.14.

6. Tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman liet de minister van VWS met betrekking tot dit klachtonderdeel het volgende weten:

“...Ten aanzien van de wijze waarop de klacht van (verzoeker; N.o.) behandeld is, merk ik op dat de interne klachtprocedure nog liep op het moment dat u de klacht in onderzoek

heeft genomen. De termijn was toen inmiddels verlopen. Zoals ik hierboven uiteen heb gezet is veel tijd besteed aan het onderzoeken van de mogelijkheden om aan het verzoek van (verzoeker; N.o.) te kunnen voldoen. Helaas zijn de termijnen voor de klachtafhandeling niet gehaald. Ik betreur dit ten zeerste, evenals het feit dat (verzoeker; N.o.) over de redenen van de vertraging tussentijds niet op de hoogte is gebracht...”

Beoordeling

7. Het vereiste van voortvarendheid houdt in dat bestuursorganen slagvaardig en met voldoende snelheid optreden.

8. Ingevolge artikel 9:11, eerste lid, Awb dient het bestuursorgaan een klacht binnen zes weken na ontvangst van het klaagschrift af te handelen indien het bestuursorgaan geen persoon of commissie om advies over de klacht vraagt. Het bestuursorgaan kan de afhandeling voor ten hoogste vier weken verdagen (zie Achtergrond, onder 4.).

9. Niet is gebleken dat het Ministerie een persoon of commissie om advies over de klacht heeft gevraagd. De klachtbehandeling werd niet verdaagd. Dit betekent dat het Ministerie van VWS de klacht van verzoeker binnen zes weken na ontvangst had moeten afhandelen.

10. De minister heeft pas bij schrijven van 11 oktober 2005 gereageerd op verzoekers klacht. Daargelaten de vraag of daarmee zijn klacht overeenkomstig de overige bepalingen van hoofdstuk 9 van de Awb is behandeld (zie Achtergrond, onder 4.) overweegt de Nationale ombudsman dat de feitelijke klachtafhandelingstermijn de wettelijke klachtafhandelingstermijn ruimschoots oversteeg. De Nationale ombudsman concludeert dat het Ministerie van VWS met betrekking tot de behandeling van verzoekers klacht in strijd heeft gehandeld met het vereiste van voortvarendheid.

De onderzochte gedraging is in zoverre niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS), is

- gegrond ten aanzien van de klacht over het niet informeren van verzoeker over de reden van het niet verstrekken van de adresgegevens, wegens strijd met het motiveringsvereiste;
- niet gegrond ten aanzien van de klacht over het niet verstrekken van adresgegevens.

De met toepassing van artikel 9:26 Algemene wet bestuursrecht onderzochte gedraging van het Ministerie van VWS is niet behoorlijk wegens schending van het vereiste van

voortvarendheid.

Onderzoek

Op 15 maart 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer F. te Oudenbosch, met een klacht over een gedraging van het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS).

De Nationale ombudsman zond de klacht op 30 mei 2005 naar het Ministerie van VWS om het ministerie in de gelegenheid te stellen de klacht te behandelen met inachtneming van hoofdstuk 9 van de Algemene wet bestuursrecht. Omdat het Ministerie van VWS de klacht vervolgens niet behandelde binnen de daarvoor geldende wettelijke termijn, werd naar de gedraging een onderzoek ingesteld en werd het onderzoek tevens ambtshalve uitgebreid naar de wijze waarop de klacht intern was behandeld.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van VWS, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister van VWS verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Verzoeker en de minister van VWS deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De reactie van de minister van VWS gaf aanleiding het verslag aan te vullen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Klaagschrift van verzoeker van 24 oktober 2004 aan het Regionaal Tuchtcollege te Den Haag;

Reactie van het Regionaal Tuchtcollege van 17 december 2004 aan verzoeker;

Reactie van verzoeker van 19 december 2004 aan het Regionaal Tuchtcollege;

Reactie van het Regionaal Tuchtcollege van 20 januari 2005 aan verzoeker;

Verzoekschrift van verzoeker van 30 januari 2005 aan het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS);

Brief van het Ministerie van VWS van 16 februari 2005 aan verzoeker;

Reactie van verzoeker van 20 februari 2005 aan het Ministerie van VWS;

Standpunt van het Ministerie van VWS van 7 maart 2005 aan verzoeker;

Verzoekschrift van verzoeker van 12 maart 2005 aan de Nationale ombudsman;

Brief van de Nationale ombudsman van 30 mei 2005 aan het Ministerie van VWS, waarbij verzoekers klacht werd doorgestuurd;

Brief van verzoeker van 25 juni 2005 aan het Ministerie van VWS;

Brief van verzoeker van 10 juli 2005 aan het Ministerie van VWS;

Verzoekschrift van verzoeker van 10 juli 2005 aan de Nationale ombudsman;

Brief van het Ministerie van VWS van 29 juli 2005 aan verzoeker;

Brief verzoeker van 4 september 2005 aan het Ministerie van VWS;

Brief van de minister van VWS van 8 september 2005 aan verzoeker;

Reactie verzoeker van 10 september 2005 aan Ministerie van VWS;

Brief van de minister van VWS van 16 september 2005 aan verzoeker;

Brief van het hoofd BIG-register van 27 september 2005 aan verzoeker;

Reactie op klacht van minister van VWS van 11 oktober 2005 aan verzoeker;

Reactie op klacht van minister van VWS van 13 oktober 2005 aan Nationale ombudsman;

Brief van verzoeker van 16 oktober 2005 aan de minister van VWS.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg

Artikel 3

“1. Er worden registers ingesteld, waarin degenen die aan de daarvoor bij en krachtens deze wet gestelde voorwaarden voldoen, op hun aanvraag worden ingeschreven, onderscheidenlijk als:

arts,

tandarts,

apotheker,

gezondheidszorgpsycholoog,

psychotherapeut,

fysiotherapeut,

verloskundige,

verpleegkundige.

2. Bij elke inschrijving worden in het register vermeld de naam, voornamen, geslacht, geboortedatum, nationaliteit en adres van de betrokkene en het nummer en het tijdstip van inschrijving.

3. Elk register wordt ingesteld en beheerd door Onze Minister.

4. De registers worden ingesteld ten einde te kunnen voldoen aan een verzoek om informatie als bedoeld in artikel 12 en ten behoeve van het toezicht op de uitvoering van de artikelen 4 en 17.”

Artikel 4

“1. Aan degenen die in een register ingeschreven staan, is het recht voorbehouden de in artikel 3, eerste lid, aan de hoedanigheid waarin zij ingeschreven worden, gegeven benaming als titel te voeren.

2. Het is degene wie het recht tot het voeren van een in deze wet geregelde titel niet toekomt op grond van het eerste lid, verboden deze titel, een daarop gelijkende benaming dan wel een op die titel betrekking hebbend onderscheidingsteken, aangegeven met toepassing van artikel 93 of daarmee in hoofdzaak overeenstemmend, te voeren.

3. Zolang een inschrijving in een register geschorst is, wordt de betrokkene gelijkgesteld met een niet-ingeschrevene.

4. Waar in deze wet of in daarop berustende bepalingen personen met een der in artikel 3, eerste lid, vermelde benamingen worden aangeduid, worden, voor zover niet anders blijkt, daaronder verstaan degenen die in het betrokken register ingeschreven staan.”

Artikel 12

“1. Aan de betrokkene wordt op diens verlangen medegedeeld wat te zijnen aanzien in het register vermeld staat.

2. Aan een ieder die zulks verlangt, wordt medegedeeld:

a. of een persoon in een register ingeschreven staat;

b. of de inschrijving van een persoon in een register geschorst is;

c. of ten aanzien van een ingeschrevene een maatregel, inhoudende een gedeeltelijke ontzegging van de bevoegdheid in het register ingeschreven staande het betrokken beroep uit te oefenen, van kracht is, met, zo dit het geval is, een omschrijving van de inhoud van de maatregel;

d. in bij algemene maatregel van bestuur aan te geven gevallen: of ten aanzien van een ingeschrevene voorwaarden zijn gesteld, met, zo dit het geval is, een omschrijving van die voorwaarden en, ingeval deze tot een proeftijd zijn beperkt, een vermelding van de duur daarvan.

3. De verstrekking van mededelingen, bedoeld in het tweede lid, anders dan aan bestuursorganen en daaronder ressorterende diensten, geschiedt, voor zover zij schriftelijk plaats vindt, tegen betaling van een vergoeding volgens een bij algemene maatregel van bestuur vast te stellen tarief.”

Artikel 13

“De in de registers opgenomen gegevens kunnen tevens worden gebruikt ten behoeve van de uitvoering van de Noodwet geneeskundigen en de toezending van informatie, de volksgezondheid betreffende, door het Staatstoezicht op de volksgezondheid of door andere door Onze Minister aangewezen bestuursorganen aan de in registers ingeschreven personen.”

Artikel 17

“1. Aan degenen die op grond van de in artikel 14, eerste lid, bedoelde regeling dan wel op grond van de algemene maatregel van bestuur krachtens artikel 16 een erkenning als specialist op een gebied waarop een krachtens deze wet erkende specialisten-titel betrekking heeft, hebben verkregen, is het recht voorbehouden die specialisten-titel te voeren.

2. Het is degene wie het recht tot het voeren van een krachtens deze wet erkende specialisten-titel niet toekomt op grond van het eerste lid, verboden deze titel of een daarop gelijkende benaming te voeren.”

Artikel 47

“1. Degene die in een der in het tweede lid vermelde hoedanigheden in een register ingeschreven staat, is onderworpen aan tuchtrechtspraak ter zake van:

a. enig handelen of nalaten in strijd met de zorg die hij in die hoedanigheid behoort te betrachten ten opzichte van:

1°. degene, met betrekking tot wiens gezondheidstoestand hij bijstand verleent of zijn bijstand is ingeroepen;

2°. degene die, in nood verkerende, bijstand met betrekking tot zijn gezondheidstoestand behoeft;

3°. de naaste betrekkingen van de onder 1° en 2° bedoelde personen;

b. enig ander dan onder a bedoeld handelen of nalaten in die hoedanigheid in strijd met het belang van een goede uitoefening van individuele gezondheidszorg.

2. De in het eerste lid bedoelde hoedanigheden zijn die van:

arts,

tandarts,

apotheker,

gezondheidszorgpsycholoog,

psychotherapeut,

fysiotherapeut,

verloskundige,

verpleegkundige.

3. De tuchtrechtspraak wordt in eerste aanleg uitgeoefend door regionale tuchtcolleges en in beroep door een centraal tuchtcollege.

4. In geval van schorsing of doorhaling van een inschrijving in het register blijft de betrokkene ter zake van enig in het eerste lid bedoeld handelen of nalaten gedurende de

tijd dat hij ingeschreven stond, aan de tuchtrechtspraak onderworpen.”

Artikel 65, tweede lid

“2. De inhoud van het klaagschrift moet voldoen aan de daaromtrent bij algemene maatregel van bestuur te stellen eisen.”

2. Tuchtrectbesluit BIG

Artikel 4, eerste lid, sub c

“Het klaagschrift bevat:

(...)

c. de naam, het werkadres en, voor zover bekend, het woonadres van degene over wie wordt geklaagd;...”

Artikel 5

“Indien het klaagschrift niet voldoet aan artikel 4, eerste of tweede lid, deelt het tuchtcollege de klager, indien deze bekend is, mede in hoeverre het klaagschrift onvolledig is en nodigt hem uit het verzuim binnen een bepaalde termijn te herstellen”.

3. Wet bescherming persoonsgegevens

Artikel 8

“Persoonsgegevens mogen slechts worden verwerkt indien:

- a. de betrokkene voor de verwerking zijn ondubbelzinnige toestemming heeft verleend;
- b. de gegevensverwerking noodzakelijk is voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of voor het nemen van precontractuele maatregelen naar aanleiding van een verzoek van de betrokkene en die noodzakelijk zijn voor het sluiten van een overeenkomst;
- c. de gegevensverwerking noodzakelijk is om een wettelijke verplichting na te komen waaraan de verantwoordelijke onderworpen is;
- d. de gegevensverwerking noodzakelijk is ter vrijwaring van een vitaal belang van de betrokkene;
- e. de gegevensverwerking noodzakelijk is voor de goede vervulling van een publiekrechtelijke taak door het desbetreffende bestuursorgaan dan wel het bestuursorgaan waaraan de gegevens worden verstrekt, of

f. de gegevensverwerking noodzakelijk is voor de behartiging van het gerechtvaardigde belang van de verantwoordelijke of van een derde aan wie de gegevens worden verstrekt, tenzij het belang of de fundamentele rechten en vrijheden van de betrokkene, in het bijzonder het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer, prevaleert.”

4. Algemene wet bestuursrecht

Artikel 9:10, eerste lid

“1. Het bestuursorgaan stelt de klager en degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft, in de gelegenheid te worden gehoord.”

Artikel 9:11

“1. Het bestuursorgaan handelt de klacht af binnen zes weken of - indien afdeling 9.1.3 van toepassing is - binnen tien weken na ontvangst van het klaagschrift.

2. Het bestuursorgaan kan de afhandeling voor ten hoogste vier weken verdagen. Van de verdaging wordt schriftelijk mededeling gedaan aan de klager en aan degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft.”

Artikel 9:12

“1. Het bestuursorgaan stelt de klager schriftelijk en gemotiveerd in kennis van de bevindingen van het onderzoek naar de klacht, zijn oordeel daarover alsmede van de eventuele conclusies die het daaraan verbindt.

2. Bij de kennisgeving wordt vermeld bij welke ombudsman en binnen welke termijn de klager vervolgens een verzoekschrift kan indienen.”

Artikel 9:14, eerste lid

“1. Bij wettelijk voorschrift of bij besluit van het bestuursorgaan wordt een persoon of commissie belast met de behandeling van en de advisering over klachten.”

Artikel 9:26

“Tenzij artikel 9:22 van toepassing is, is de ombudsman bevoegd uit eigen beweging een onderzoek in te stellen naar de wijze waarop een bestuursorgaan zich in een bepaalde aangelegenheid heeft gedragen.”